

OGONICA (14) *sb f*

Teksty nie oznaczają ó lub oznaczają niekonsekwentnie; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w ogon); a jasne.

sg N ogonica (2). ◇ G ogonice (4). ◇ A ogonicę (2). ◇ I ogonicą (1). ◇ L ogonicy (5).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

Odbytnica (14) : A włoż go [salem armoniacum] zwałną w ogoniczę, robaki zabija FalZioł II 23; muchá iakaś wleciała mu w gębę á prześlzá ogonicą BielKron 325v; Kiedy świerzbi ogonicá/ Krwáwnice fye otwarzáią. Krwáwnice fą żyły w ogonicy/ máiac końce iáko brodawki. SienLek 20v; Wízelakim wrzodom álbo kroftam w Ogonicy/ pomaga żółc niedźwiedzia pośpołu s fádłem SienLek 119v; Ogonice świerzbienie SienLek S[ss]3v, 20v [2 r.], 115, 119v [2 r.], S[ss]3v, T[tt]v, Ttt3.

W charakterystycznych połączeniach: ogonica świerzbi; ogonice świerzbie (3), wrzody; ogonicę kłóc, palić; w ogonicę włożyć, ogonicą prześć.

Synonim: dupa.